

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 47 (487)

Субота, 27 листопада 1976 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

Програма, що надихає
на ударну працю

Як бойову програму, що надихає на ударну працю в ім'я комунізму, сприйняли радянські люди Державний п'ятирічний план розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки, Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1977 рік і Державний бюджет СРСР на 1977 рік, прийняті п'ятою сесією Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання.

Проекти цих планів напередодні сесії були схвалені в основному Пленумом ЦК КПРС. Пленум цілком і повністю схвалив діяльність Політбюро ЦК КПРС по реалізації соціально-економічної програми і зовнішньополітичного курсу, розроблених XXV з'їздом партії, положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на цьому Пленумі.

У своїх виступах на Пленумі ЦК і сесії Верховної Ради СРСР партійні, державні і громадські діячі країни розкрили основні особливості десятої п'ятирічки і наступного господарського року, величезні масштаби і великі економічні можливості їх планів. Абсолютні прирости найважливіших показників розвитку народного господарства в десятій п'ятирічці будуть найвищими за всю історію нашої Радянської країни.

У розвиток всіх галузей економіки буде вкладено більш як 921 мільярд карбованців. Значно зросте виробництво сталі, нафти, газу, вугілля, електроенергії. Більш як на 45 мільярдів карбованців зросте виробництво товарів народного споживання.

Виступаючи на Пленумі ЦК КПРС, товариш Л. І. Брежнєв підкреслив, що немає тепер завдання більш насущного, ніж підтягування аграрного сектора нашої економіки до найбільш сучасного рівня. Тому на потреби сільськогосподарства в десятій п'ятирічці виділяється більш як 170 мільярдів карбованців — величезна сума, яку державі було не легко знайти.

До 1980 року намічено ввести в експлуатацію 9,7 мільйона гектарів зрошуваних і осушених земель, обводнити 37,6 мільйона гектарів пасовищ. Майже на 40 мільйонів тонн має зрости середньорічний збір зерна. Колгоспи і радгоспи одержать понад 466 мільйонів тонн добрив і хімічних кормових добавок, десятки тисяч машин і механізмів загальною вартістю 42 мільярди карбованців.

— Це не так давно ці цифри, — сказав на Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, — могли б здатись фантастикою. А тепер це наші плани, реальність яких гарантується і міцним економічним

фундаментом, на якому ми вже стоїмо, і нашим досвідом, нашою впевненістю в силах партії і народу.

У п'ятирічному плані визначено широку соціальну програму. Так, за п'ять років фонд споживання збільшиться майже на 76 мільярдів карбованців. 100 мільярдів карбованців передбачено виділити на житлове і комунальне будівництво, 20 мільярдів — на розвиток матеріальної бази охорони здоров'я, освіти і культури.

На 21 процент зростуть середні реальні доходи на душу населення. 31 мільйон чоловік — працівникам освіти, охорони здоров'я, культури, торгівлі, сфери побутового і комунального обслуговування — будуть підвищені ставки і оклади. Багато буде зроблено для поліпшення становища жінок і дітей. Передбачається підвищення рівня мінімальних пенсій і надання додаткових пільг по пенсійному забезпеченню колгоспників.

Прийняті п'ятирічний і річний народногосподарський плани — реальні, науково обгрунтовані. Вони відповідають економічній стратегії партії, її курсові на неухильне підвищення рівня життя народу, відповідають корінним інтересам робітників, колгоспників, нашої інтелігенції.

Намічаючи бойову програму творення на п'ятирічку і наступний рік 1977-й, наша партія і найвищий орган Радянської влади визначили й основні шляхи її практичного здійснення. Головні з них — боротьба за ефективність і якість. Це — девіз усієї господарської діяльності, об'єктивна потреба нинішнього етапу розвитку всіх галузей економіки.

Боротьба за ефективність і якість повинна стати неухильним законом роботи кожного трудового колективу, кожного члена нашої суспільства. Це значить, що де б не працювали радянські люди, їх обов'язок — добиватися найвищої продуктивності праці, строго додержувати виробничої дисципліни і режиму економії, день у день поліпшувати якість усієї роботи, якість виготовлюваної продукції.

Проблема дальшого піднесення сільського господарства на сучасному етапі — це насамперед проблема підвищення його ефективності в найширшому розумінні. Це значить: розумно, по-хазяйськи використовувати величезні ресурси, що їх виділяє держава для розвитку сільського господарства, дбайливо ставитися до землі, всемірно підвищуючи культуру землеробства, добиватися максимальної віддачі з кожного гектара, з кожного кар-

бованця вкладень, з кожної тони добрив, краще і продуктивніше використовувати наявну техніку і трудові ресурси.

Велика роль у боротьбі за ефективність усіх галузей рослинництва і тваринництва, поліпшення їх якісних показників належить розвитку спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва на базі міжколгоспної кооперації і агропромислової інтеграції.

Однак Пленум ЦК КПРС ще раз попередив, щоб місцеві органи не допускали в цій справі перегинів, так само як і передчасного згортання виробництва сільськогосподарських продуктів в особистих підсобних господарствах колгоспників, робітників і службовців.

Могутньою, випробуваною підмогою мобілізації трудівників міста і села на успішне виконання господарських завдань є соціалістичне змагання, яке відкриває простір для ініціативи і творчості, а також зустрічні плани, в розробці і здійсненні яких бере участь більшість членів трудових колективів, що прагнуть тим самим внести свій вклад у дострокове виконання завдань п'ятирічки. Яскравий приклад того — досвід цього року, який показав, що ми можемо просуватися вперед швидше, ніж було намічено планом.

У першому році десятої п'ятирічки на якісно новий ступінь піднялося соціалістичне змагання серед сільських трудівників. Велику роль у боротьбі за врожай цього року відіграли почин знатних механізаторів країни по високопродуктивному використанню техніки на збиранні врожаю і ініціатива кубанських хліборобів про додатковий надплановий продаж державі хліба та іншої сільськогосподарської продукції.

На Пленумі ЦК КПРС і сесії Верховної Ради СРСР відзначалося, що у важких погодних умовах — затижна зима, холодна весна, злива під час збирання — трудівники сільського господарства з честю виграли битву за хліб 1976 року. Вже намолочено понад 216 мільйонів тонн зерна, в державні засіки засипано близько 5,5 мільярда пудів хліба. Вирощено і зібрано добрий урожай цукрових буряків, бавовни та іншої продукції. Закладається міцна основа для врожаю наступного року.

Важливо закріпити досягнуті успіхи і в новому, 1977 році, році 60-річчя Великого Жовтня, вийти на ще вищі рубежі, зробити все, щоб перевершити планові завдання.

Це буде доброю гарантією для виконання п'ятирічки в цілому.

К. СКАЧКО.

Збірник промов, доповідей,
виступів Л. І. БРЕЖНЄВА

Видавництво політичної літератури випустило в світ збірник «Питання управління економікою розвинутого соціалістичного суспільства», в який включено промови, доповіді, виступи Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва з питань партійного керівництва і державного управління економікою в умовах розвинутого соціалізму.

Положення, висновки і рекомендації, що їх містить праця Л. І. Брежнєва, ґрунтуються на глибокому аналізі дійсності і вносять великий вклад у теорію і практику комуністичного будівництва, в науку управління.

Матеріали збірника яскраво показують глибоко послідовну, самовіддану боротьбу партії, її лєнінського ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим за інтереси наро-

ду, за справу комунізму. Вони свідчать про всебічну обгрунтованість, наукову правильність марксистсько-лєнінської політики партії, про єдність її слова і діла.

Книга допоможе комуністам, усім трудящим глибоше зрозуміти основні напрями господарської політики партії, її комплексний характер і комуністичну цілеспрямованість.

Деякі матеріали публікуються вперше.

Збірник видано масовим тиражем.

(ТАРС).

НА ФІНІШІ РОКУ

Зростають ряди переможців

Змагаючись за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань першого року десятої п'ятирічки, колектив Конотопського УВП на чотири дні раніше завершив одинадцятимісячне завдання. До 1 грудня передбачається реалізувати понад план швейних виробів на 20 тисяч карбованців.

На сьогодні 52 проценти або більше половини трудівників нашого підприємства становлять ударники комуністичної праці. 24 чоловіки уже виконали річні завдання. Серед тих, що випускають продукцію в рахунок другого року п'ятирічки правофлангові змагання — різальник тканин П. П. Іцков, швеї Н. Т. Щербакова, Т. В. Шейко та інші.

Кращі з виробничників занесені на Дошку пошани та до Книги трудової слави, їх досягнення регулярно висвітлює стінгазета і «Блискавки».

Підвищення якості швейних виробів теж дало хороші наслідки.

За одинадцять місяців наше підприємство не одержало жодної рекламції на виготовлену продукцію.

Успішне виконання соціалістичних зобов'язань, шефська допомога радгоспу, де наші виробничники відпрацювали 657 людино-днів, відзначені міським комітетом Компартії України. Підприємство нагороджене вимпелом міському партії, райвиконкому та міської Ради профспілок із занесенням на міську та обласну Дошку Пошани.

Колектив швейників нашого підприємства одноставно підтримує ініціативу комсомольської організації зустріти 60-річчя Великого Жовтня новими перемогами на трудовому фронті.

А. ЖОГОВ,
заст. директора з навчально-виховної роботи Конотопського УВП.

Намотувальниця ко-
тушок оптико-складаль-
ного цеху Харківського
учбово-виробничого під-
приємства № 1 Марія
Дмитрівна Гололобова —
ударник комуністичної
праці. Вже не один рік
вона виконує змінні нор-
ми на 130—150 процен-
тів при відмінній якості
продукції.

На фото: М. Д. Голо-
лобова.

Фото Я. МІНДЕЛЯ.

НАРОДЖЕНО В ДЕСЯТІЙ П'ЯТИРІЧЦІ

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Здано в експлуатацію першу чергу Нововолинського заводу по виробництву спеціального технологічного устаткування. Тут виготовлятимуть комплекси верстатів для складання уніфікованих електродвигунів. Після введення всіх потужностей підприємства, споруджуваного з допомогою країни — членів РЕВ, воно почне також випускати агрегати високої точності, автоматизовані лінії для складання трансформаторів і низьковольтної апаратури, які відправлятимуться в соціалістичні країни.

ЗА «КРЫМОМ» І «КУБАНЬЮ» — «КАВКАЗ»

На океанському супертанкері «Кавказ», спорудженому корабельні міста-героя Керчі, почалися швартові випробування.

«Кавказ» — третій велетень радянського нафтоналивного флоту. Його танки вміщують 150 тисяч тонн вантажу. Щоб перевезти його залізницею, потрібен був би состав завдовжки близько 40 кілометрів.

Танкер повністю відповідає вимогам міжнародної конвенції про запобігання забрудненню моря. Щоб навіть у найбільш критичних ситуаціях не допускати витікання нафтопродуктів за борт, на судні передбачено подвійне дно.

Тепер корабель докладають усіх зусиль до того, щоб у найкоротший строк завершити випробування і до кінця року здати судно морякам.

НОВИЙ ХІМІЧНИЙ ПРЕПАРАТ

Першу промислову партію сульфату калію відправив хліборобам країни колектив Калуського ви-

робничого об'єднання «Хлорвініл». Цей ефективний хімічний препарат містить значно більше поживних речовин ніж багато використовуваних нині добрив. Новинку одержано з полімінеральних руд за новою технологією. У десятій п'ятирічці підприємство планує щороку випускати до 200 тисяч тонн сульфату калію, що становитиме половину всієї продукції об'єднання.

ЗВУЧИТЬ «МАЯК-203»

У торговельну мережу надійшла перша партія нових магнітофонів Київського заводу «Маяк». Новинка — її назва «Маяк-203» — це поєднання монофонічного магнітофона із стереофонічною приставкою. Така конструкція дає змогу використовувати його як звичайний магнітофон, здійснювати стереозаписи і відтворювати високоякісне об'ємне звучання.

ЖИТЕЛЯМ ПІВНОЧІ

Останнє замовлення трудівників Крайньої Півночі на електрострої в рахунок річного завдання виконав колектив Чоповської швейної фабрики на Житомирщині. Утеплені комплекти одягу типу «Пінгвін» завоювали велику популярність у гірників, водіїв, будівельників, геологів, які працюють при дуже низьких температурах. Костюми не бояться вологи, зручні в русі. «Пінгвін» успішно пройшов медико-біологічну перевірку, всебічне випробування в умовах Півночі.

Цього року колектив фабрики на замовлення жителів Півночі виготовив 153 тисячі утеплених комплектів одягу.

(РАТАУ).

ВСЕРОСІЙСЬКЕ ТОВАРИСТВО

Орденосносне Всеросійське товариство глухих відзначило свій півстолітній ювілей. У всіх найкрупніших містах республіки відбулися збори і мітинги, присвячені цій даті.

З великим успіхом в Москві пройшов ювілейний пленум Центрального правління ВТОГ. В незабутнє, радісне свято перетворився день вручення Товариству ордена «Знак Пошани».

Нижче розповідаємо про ці торжества.

Вранці 3 листопада члени Центрального правління, активісти Товариства, ветерани війни і праці, посланці братніх республік, представники зарубіжних Спілок і товариств глухих відвідали мавзолей В. І. Леніна, поклали до підніжжя мавзолею вінки і букети живих квітів. Це була данина глибокої любові і вдячності до людини, яка, очолюючи першу в світі державу робітників і селян, проголосила рівність і братерство всіх трудящих. Велика Жовтнева соціалістична революція, вождь і натхненник якої був Ленін, відкрила людям, позбавленим слуху, широкі можливості для освіти, творчої праці, для повноправної участі у всіх справах суспільства і держави.

...Увечері 3 листопада в Москві, в Республіканському палаці культури ВТОГ, відбулися урочисті збори, присвячені 50-річчю Всеросійського товариства глухих і врученню Товариству ордена «Знак Пошани».

Під оплески присутніх у величезному залі Палацу на сцену піднімаються члени президії. Серед них — представники центральних партійних і радянських органів, міністерств і відомств, керівники і активісти Товариства, шановні гості столиці.

Голова Центрального правління ВТОГ В. А. Фуфаєв оголошує урочисті збори відкритими. Величаво пливуть над залом звуки Гімну Радянського Союзу. До зали вносять прапор Всеросійського товариства глухих.

Учасники урочистих зборів одностайно обирають до почесної президії Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем партії Леонідом Іллічем Брежнєвим.

На трибуні — міністр соціального забезпечення Російської Федерації Д. П. Комарова. Вона тепло привітала учасників зборів, а в їх особі всіх членів Всеросійського товариства глухих з великою, радісною датою — 50-річчям ВТОГ. Міністр підкреслила, що величезні досягнення Радянської держави в галузі соціального забезпечення і, зокрема, в розв'язанні проблеми трудової і соціально-побутової реабілітації інвалідів по служу досягнуто завдяки постійному піклуванню про них Комуністичної партії і Радянського уряду, завдяки гуманізму нашого суспільного ладу.

Велику програму дальшого вдосконалення соціального забезпечення накреслено XXV з'їздом КПРС на десяту п'ятирічку. Буде запроваджено надбавки до пенсій інвалідам, збільшено розміри допомоги по інвалідності з дитинства, передбачається розширення мережі шкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих дітей. Дальшого розвитку набуде професійно-технічне навчання інвалідів, слухопротезна допомога особам, що страждають недоліком слуху.

У залученні до суспільно-корисної діяльності людей, що втратили слух, підкреслила Д. П. Комарова, велика роль належить Всеросійському товариству глухих.

За півстоліття своєї історії Товариство зробило надзвичайно багато по професійно-технічній підготовці, побутовому обслуговуванню нечуючих. Немає такої практичної або наукової проблеми, що стосується глухих, в розв'язанні якої не брало б участі Товариство.

Тільки за післявоєнний період на учбово-виробничих підприємствах Товариства навчено різним спеціальностям понад тридцять тисяч чоловік. Із 150 тисяч глухих, які мешкають у Російській Федерації, 115 тисяч зайнято в різних галузях народного господарства, близько 10 тисяч продовжують працювати на учбово-виробничих підприємствах ВТОГ, що випускають широкий асортимент виробів. УВП ВТОГ тісно співробітничать з найкрупнішими підприємствами країни. Протягом минулої п'ятирічки обсяг промислової продукції, що його випускають підприємства Товариства, перевищив 750 мільйонів карбованців.

Кожна людина, позбавлена слуху, живе інтересами всього радянського суспільства, відчуває себе повноправним господарем країни. Не випадково напередодні ювілею ВТОГ удостоєно високої урядової нагороди.

На трибуні — міністр соціального забезпечення Російської Федерації тов. Комарова Д. П.

Д. П. Комарова зачитує Указ Президії Верховної Ради СРСР: «За досягнуті успіхи в справі професійної підготовки і залучення до корисної трудової діяльності інвалідів по слуху нагородити Всеросійське товариство глухих орденом «Знак Пошани».

Під грім оплесків міністр соціального забезпечення прикріплює орден до прапора Товариства і вручає текст з Указом В. А. Фуфаєву.

Виступивши з промовою-відповіддю, голова Центрального правління ВТОГ від імені всіх 150 тисяч втогівців сердечно подякував партії і уряду за високу оцінку діяльності Всеросійського товариства глухих, розповів про той великий шлях, що його пройшло Товариство за минулі 50 років.

Урочисте покладання вінків до мавзолею В. І. Леніна.

Фото В. ЧЕРЕМІСІНА.

До Великої Жовтневої соціалістичної революції людина, позбавлена слуху і мови (а таких у царській Росії налічувалось до 200 тисяч), як правило, не вміла ні читати, ні писати, не володіла будь-яким заняттям, що давало б можливість прогнати себе і підтримувати самостійне існування. Зрозуміло, що в той час і мови не могло бути про об'єднання глухонімих в єдине товариство.

Тільки після перемоги пролетарської революції в країні робітників і селян рух за об'єднання глухих Росії набрав небувалого за своєю широтою і цілеспрямованістю характеру, став по суті державною справою. Безпосередню участь у підготовці першого установчого з'їзду Товариства і в реалізації прийнятих ним рішень відіграли перші партійний і комсомольський осередки глухонімих, створені в 1920 році, що об'єднували комуністів і комсомольців, які працювали на московських підприємствах.

23 липня 1926 року Рада Народних Комісарів РРФСР прийняла постанову про затвердження «Положення про Всеросійське об'єднання глухонімих». Це послужило основою для скликання першого установчого з'їзду глухонімих, який відбувся в Москві у вересні 1926 року. Делегати з'їзду прийняли Статут ВТОГ, обрали Центральне правління товариства, Центральну ревізійну комісію.

Створення Всеросійського товариства глухих стало яскравим проявом ленинських принципів радянської демократії, гуманним актом першої в світі соціалістичної держави.

З перших кроків Товариства його головними завданнями стали максимальне залучення в ряди ВТОГ нечуючих громадян, їх професійне навчання і трудовлаштування, ліквідація неписьменності серед глухих. Величезну увагу одразу було приділено вихованню членів Товариства в дусі комуністичних ідеалів.

Завдяки повсякденному піклуванню Комуністичної партії і Радянського уряду про глухих інвалідів, Всеросійське товариство глухих за короткий час домоглося чудових успіхів. Створювались групи глухих на заводах і фабриках, споруджувались спеціальні учбово-виробничі комбінати і майстерні, на селі створювались артілі по кооперації інвалідів.

По-стахановськи трудилися втогівці на будовах перших радянських п'ятирічок. Більшість з них,

досконало оволодівши секретами складних професій, назавжди розвінчали думку, що вкорінювалася віками, про ніби-то професійну обмеженість глухих. Було незаперечно доведено, що нечуючі можуть працювати практично у всіх галузях народного господарства.

Роки передвоєнних п'ятирічок пам'ятні і зародженням технічної інтелігенції з числа глухих. В 1929 році було створено групи глухих на робфаках, а через три роки перші глухі стали студентами вищих навчальних закладів. До 1940 року в групах по ліквідації неписьменності, вечірніх школах навчалось близько 11 тисяч нечуючих трудящих, їм було відкрито шлях до середньої спеціальної і вищої освіти.

Успішно розвивалися у тридцяті роки не тільки виробничі, але й політико-виховна, культурно-освітня і спортивна діяльність членів ВТОГ. Помітно зміцніла матеріально-технічна база, зросла мережа культурних закладів, що об'єднала 97 клубів і 284 червоних кутки. Товариство випускало свій журнал «Жизнь глухонемых» (нині — «В едином строю»).

У суворі роки Великої Вітчизняної війни всі зусилля членів ВТОГ було підпорядковано допомозі фронту. Понад 70 процентів нечуючих робітників брало участь у патріотичному русі «п'ятисотників» і «тисячників». Багато включилося в збір коштів на будівництво танка «Воговещ», переданого Радянській Армії. Учбово-виробничі підприємства Товариства виготовляли обмундирування і спорядження для Радянської Армії, допомагали колгоспам і радгоспам під час збирання врожаю.

Немало людей, що позбавлені слуху, боролися з ворогом у лавах діючої армії. Орденами і медалями відзначила Батьківщина ратні подвиги і ударну працю дев'яти тисяч членів ВТОГ.

Особливе місце в роботі організації Товариства зайняло шефство над госпіталями і пораненими фронтовиками, які втратили слух. Для них було організовано навчання різним професіям.

Після закінчення війни Всеросійське товариство глухих приступає до відновлення зруйнованого господарства. Завдяки постійній підтримці держави, Товариство швидко зростало, розвивалося і вже в 1953 році змогло відмовитися від державної дотації, самостійно фінансуючи всю свою діяльність.

За роки мирної праці обличчя Товариства невпізнанно змінилось. 68 учбово-виробничих під-

Цифри і факти

* У дореволюційній Росії працювало всього триста отоларингологів. Для лікування людей, у яких були хворі вуха, горло і ніс, було виділено всього кілька десятків ліжок. Тепер у країні більше десяти тисяч отоларингологів, а кількість ліжок у лікарнях досягла 45 тисяч.

* В 1971 році з 40 тисяч глухих дітей шкільного віку навчалось менше трьох тисяч. Нині в країні немає жодної глухої й тугоухої дитини, яка б залишилася поза стінами навчального закладу.

* В РРФСР біля ста шкіл робітничої молоді, у яких підвищують свої знання глухі робітники. Навчання у вечірніх і змішаних школах — один із способів здобуття нечуючими середньої освіти.

приємств, сотні клубів і червоних кутків, Ленінградський відновлювальний центр, театр міміки і жесту, власні будинки відпочинку і спортивні споруди...

Замість старих, непристосованих приміщень учбово-виробничі підприємства розміщуються нині в спеціально споруджених виробничих будівлях сучасного типу, обладнаних найновішою технікою. До верстатів стали грамотні, висококваліфіковані робітники найрізноманітніших професій.

Найбільш значне досягнення Товариства — його люди. Сьогодні це політично розвинені, освічені, технічно грамотні люди, що можуть вміло розв'язувати найскладніші питання як в галузі виробництва, так і всієї втогівської роботи.

Не випадково понад чотири з половиною тисячі глухих нагороджено орденами і медалями Радянського Союзу, знаками ударників дев'ятої п'ятирічки.

В даний час вся діяльність Товариства підпорядкована головному завданню, що проголошене програмою КПРС і здобуло свій дальший розвиток у рішеннях XXV з'їзду партії: «Все в ім'я людини, для блага людини!»

Рішення партійного з'їзду і прийняті в 1975 році постанови Ради Міністрів СРСР лягли в основу програми практичної діяльності організацій, установ і підприємств ВТОГ, прийнятої його XI з'їздом.

На старті десятої п'ятирічки взято добрі темпи. Колективи учбово-виробничих підприємств Товариства, виконуючи рішення XXV з'їзду КПРС, в результаті широко розгорнутого соціалістичного змагання на честь 59-ї річниці Великого Жовтня і 50-річчя ВТОГ, достроково завершили програму десяти місяців 1976 року і виконали соціалістичні зобов'язання по всіх техніко-економічних показниках. Понад план реалізовано продукції на 4,5 мільйона карбованців.

Закінчуючи свій виступ, В. А. Фуфаєв запевнив Комуністичну партію і Радянський уряд у тому, що глухі трудівники Російської Федерації з честю виконують завдання у виробничій, освітній, культурній та інших галузях

(Закінчення див. на 3 стор.)

ГЛУХИХ ВІДЗНАЧАЄ ЮВІЛЕЙ

(Закінчення. Початок див. на 2 стор.)

діяльності, поставлені перед Товариством. Окрилені високою нагородою, члени ВТОГ доб'ються нових успіхів, нових звершень в ім'я любимої Вітчизни.

...Один за одним виступають учасники урочистих зборів. Зачитують вітальні адреси, вручають пам'ятні подарунки.

З великим інтересом було вислухано яскраву промову ветерана ВТОГ Н. А. Буслаєва, що прощав нелегкий шлях від рядового складача до заступника голови Комісії ВЦПС по роботі серед глухих робітників і службовців. Він розповів, як профспілки допомагають розв'язувати найважливіші питання навчання, виховання і трудовлаштування нечуючих громадян.

Довго не стихали в залі оплески, коли на трибуну вийшов двічі Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР В. Н. Кубасов.

Від імені своїх товаришів космонавтів і від себе особисто він привітав членів ВТОГ з ювілеєм Товариства і з високою урядовою нагородою. «Мені відрядно відзначити,— сказав він,— що золоті руки робітників, світлий розум інженерів, позбавлених слуху, причетні до створення зразків космічної техніки... Нечуючі спеціалісти беруть участь у розробці пілотованих космічних кораблів, орбітальних станцій і знаменитих «Луноходів». Вони брали участь і в створенні корабля на якому ми з товаришем Леоновим літали за програмою «Аполлон—Союз».

...Ім — славним і скромним трудівникам, робітникам і інженерам, я передаю глибоку вдячність за той внесок, який вони зробили своєю добросовісною і творчою працею у розвиток радянської науки».

Багато сердечних слів сказали на адресу Всеросійського товариства глухих наші далекі друзі — зарубіжні гості, представники спілок і асоціацій глухих європейських країн: Болгарії, НДР, Угорщини, Румунії, ЧССР, Югославії.

З вітальним словом до присутніх звернувся президент Всесвітньої федерації глухих Драголюб Вукотич. Він відмітив величезну роль ВТОГ у розв'язанні проблем, що стоять перед нечуючими. Розв'язуючи їх, Товариство тим самим робить великий внесок у збагачення досвіду міжнародних організацій глухих.

Перед учасниками урочистих зборів виступили також представники різних міністерств, партійні і радянські працівники, герої праці прославлених московських заводів.

Поздоровити своїх старших товаришів прийшли юні ленінці — учні 30-ї спецшколи м. Москви.

Учасники ювілейного торжества одностайно прийняли листа на адресу ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів РРФСР.

Ми, учасники урочистих зборів, — говориться в листі, — сприйняли постанову жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені у промові Генерального секретаря ЦК

Учасників урочистих зборів, присвячених 50-річчю Всеросійського товариства глухих і вручення Товариству ордена «Знак Пошани», вітають піонери 30-ї спецшколи м. Москви.

Фото В. ЧЕРЕМІСІНА.

КПРС товариша Л. І. Брежнева на Пленумі, як програму по виконанню завдань п'ятирічки, і від імені всіх членів Всеросійського товариства глухих запевняємо Центральний Комітет Комуністичної партії, Президію Верховної Ради СРСР, Раду Міністрів СРСР і Раду Міністрів РРФСР в тому, що з честю виправдаємо високу нагороду Батьківщини, будемо працювати ще краще і зробимо свій гідний внесок у справу боротьби за перетворення в життя історичних рішень XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

На закінчення вечора артисти театру міміки і жесту показали великий святковий концерт, що пройшов з великим успіхом.

Альманах „В ПОИСКЕ“

Напередодні 50-річчя Всеросійського товариства глухих вийшов четвертий номер літературного альманаху «В поиске» літературного об'єднання при Московському будинку культури.

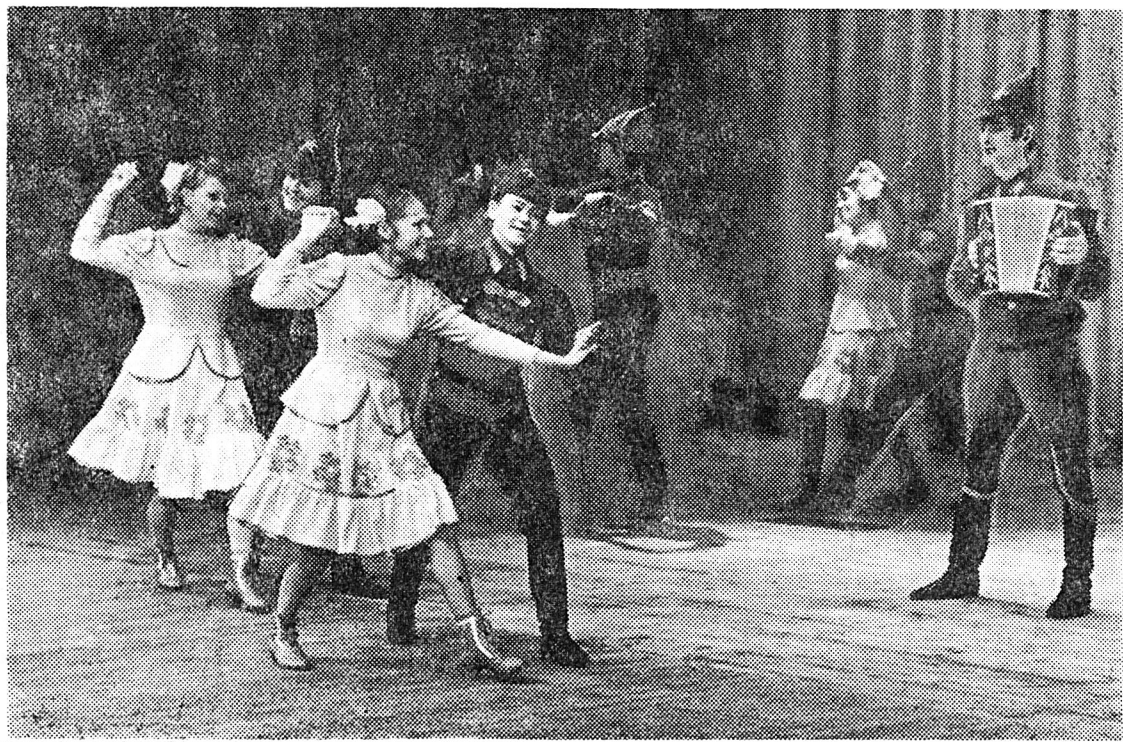
Збірник відкривається статтею голови ЦП ВТОГ В. А. Фуфаєва. З великим інтересом познайом-

ляться читачі зі спогадами найстарішого члена ВТОГ С. Лисичкиної «Истоки» (частину цих спогадів «Красные платочки» надруковано в журналі «Жизнь глухих» № 3 за 1967 рік), а також з продовженнями записок агронома Н. Шишкіної.

У розділі прози надруковано

статті, оповідання, гуморески Ф. Софіївої, Е. Вишневіської, А. Платова, Л. Соболевої, Л. Ларшиної, А. Славиної, Г. Николаєвої, Н. Демокідової, В. Захарова та інших.

Поезія представлена віршами Н. Буслаєва, І. Лабунського, І. Рубіна, В. Дмитрієва, О. Дмитрієвої, Б. Комашинського, П. Горшкова, Ю. Силантьєвої, З. Стриженської, Ф. Баранова, Л. Фішмана, І. Дуценко.

Святковий концерт. Конармійський танок виконує ансамбль Народного танцю м. Хабаровська.

Фото В. ЧЕРЕМІСІНА.

ЦИФРИ І ФАКТИ

* В царській Росії жоден глухий не міг навіть мріяти про вищу освіту. Минуло сорок років відтоді як перед людьми з недоліками слуху розчинилися двері вузів. Вони навчаються як групами, так і поодиночі. За минулі два роки три випускники 30-ї Московської спецшколи вступили в МДУ імені Ломоносова, а шестеро — в Московське вище технічне училище імені Баумана.

* Серед членів Всеросійського товариства глухих немало наукових співробітників. Це кандидати наук Б. Комашинський, І. Цукерман, Г. Байков, Г. Вишеславцев, Г. Зверева, Б. Гришин, А. Голубович, В. Дмитрієв, В. Домрачов, І. Гельфон.

* Всеросійське товариство глухих нині має велику базу для формування активних будівників комунізму і піднесення творчої і трудової ініціативи нечуючих.

До послуг членів Товариства:

70 обласних, крайових і автономно-республіканських палаців культури, клубів; 430 районних і міських осередків культури; 263 червоних кутки при УВП і на підприємствах держпромисловості, колгоспах і радгоспах.

При клубах працює 406 бібліотек із загальним фондом 601773 примірники книг.

653 колективи художньої самодіяльності підготували й показали 1189 нових вистав і концертів.

* Понад 38 тисяч членів ВТОГ

постійно займаються фізкультурою і спортом. Вони об'єднані в 456 колективів фізкультури.

* Серед глухих спортсменів — 26 майстрів спорту, 1211 кандидатів в майстри і першорозрядників.

* Право носити значок «Готовий до праці і оборони СРСР» завоювали біля 13 тисяч нечуючих.

* Спортсмени Російської Федерації зробили вагомий внесок у перемоги збірної команди країни на найкрупніших міжнародних турнірах. Лише на Всесвітніх іграх глухих в Белграді і Мальме наші атлети завоювали 50 золотих медалей. Найбільш популярний серед членів ВТОГ: футбол. В нього грають близько чотирьох тисяч чоловік. На другому місці — легка атлетика (3600 чоловік). В Російській Федерації налічується 3200 волейболістів, 3100 шахістів, 2900 лижників, 2300 хокеїстів, 950 стрільців, близько 500 плавців.

* Тільки за 1975 рік було підготовлено: одного майстра спорту, 21 кандидата, 350 першорозрядників.

* Новий комплекс ГПО ввійшов в життя більшості колективів. Назвемо кращих з кращих: Калінін — Вагонобудівний завод, Ленінград — Балтійський завод ім. Серго Орджонікідзе, Москва — Державний підшипниковий завод № 1. В цих колективах майже всі фізкультурники — значкісти ГПО!

ВІДНОВЛЮВАЛЬНИЙ ЦЕНТР

Сьогодні, напевне, вже немає потреби розшифровувати значення трьох «загадкових» літер — ЛВЦ. Ленінградський відновлювальний центр ВТОГ давно користується доброю славою кузні кадрів для нашого Товариства. За тринадцять років в його стінах здобули середню спеціальну освіту понад триста нечуючих юнаків і дівчат.

Політехнікум і навчально-виробниче підприємство, професійно-технічне училище і слухомовна лабораторія — це ЛВЦ...

Світлі, просторі аудиторії, обладнані звукопосилюючою апаратурою, сучасними засобами програмованого навчання, бібліотека, великий спортивний зал. Поруч з навчальним і виробничим корпусами — добре впорядкований студентський гуртожиток. Тут не тільки оволодівають знаннями і самовіддано працюють — тут вміють весело і з користю відпочивати. Тут дружать з книгою і задумованою піснею, тут у великій повазі його величність — спорт. Чудовий сплав молодості, енергії і спраги пізнання нового — це ЛВЦ...

У Відновлювальному центрі здійснюється широка програма по професійній реабілітації нечуючих. На трьох факультетах політехнікуму готують художників-оформлювачів, культпрацівників, правознавців. Технічне училище випускає кваліфікованих робітників для поліграфічної промисловості. В нинішньому році в ЛВЦ відкрився ще один факультет для підготовки перекладачів-вихователів з числа чутих і оглохлих, що мають середню освіту. Дальшого розвитку набуде заочна форма навчання.

В Москві і Ленінграді, Брянську і Тамбові, Волгограді і Баку — у великих і малих містах нашої країни можна зустріти вихованців політехнікуму. Знання, здобуті за роки навчання, допомагають їм з максимальною віддачею працювати в організаціях і установах ВТОГ. Багато випускників ЛВЦ продовжують свою освіту у вищих навчальних закладах.

Редакція журналу «В єдином строю», колективний кореспондент «Нашого життя».

ЗАОЧНА ШКОЛА ГРОМАДСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА

БЕСІДА
ДВАНДЦЯТА

МОВА ТВОЄЇ ЗАМІТКИ

Завжди, коли громадському кореспондентові доручають підготувати матеріал для газети, неодмінно нагадують про те, що треба написати просто, дохідливо, яскраво, щоб цікаво було читати. Здається усе ясно. Бери аркуш паперу, ручку, — і пиши. А втім, не так легко дається це писання. Виникає кілька варіантів початку, слова, наче бджоли, кружляють у голові, факти, усі без вибору, так і просяться на папір, а перші рядки народжуються в муках... Так, написати навіть звичайну замітку у кілька рядків, не кажучи вже про матеріали «солідних» жанрів, не просто, якщо хочеш не повторитись, якщо прагнеш свого, оригінального слова.

Звичайно, у кожної людини є певний запас слів для вираження своїх думок. Цей запас тим багатіший, чим начитаніша людина, чим освіченіша вона і обізнана у своїх справах і знаннях. Інженерові або агрономові легше писати про виробничі питання, аніж філологу, останній ґрунтовніше викладе проблеми літератури і мистецтва. В наш бурхливий час розвитку науки, техніки і культури преса покликана кваліфіковано висвітлювати різноманітні життєві питання. Ось чому важливо, щоб серед громадських кореспондентів було якнайбільше спеціалістів своєї справи. Сказане зовсім не означає, що матеріали таких авторів повинні бути насичені різними спеціальними термінами, які ускладнюють сприйняття тексту. Навпаки, слід досягати максимуму дохідливості шляхом популярного викладу найскладніших понять і термінів, вселяючи унікальність слів, що ускладнювали б сприйняття читачем тексту. Максимум популярності і дохідливості — ось до чого насамперед має прагнути кожний автор.

Газетна мова має свої особливості, що викликані специфікою періодичного видання, а саме — оперативністю та обсягом. Газетні шпальти не розраховані на публікацію великих художніх творів, для цього існують інші типи видань. Тут потрібні такі матеріали, які б на малій друкованій площі містили глибокий зміст. Інакше кажучи, щоб у кореспонденціях словам було тісно, а думкам простором. Досягти цього не так легко, але кожному під силу, були б тільки бажання і наполегливість у досягненні поставленої мети. Кращі кореспонденції робіськорів, опубліковані на сторінках наших газет, свідчать про те, що і серед них є чимало майстрів пера, які нічим не поступаються перед кваліфікованими журналістами. Тим же, кому бракує почуття слова, радимо вчитися мові, збагачувати свої знання щоденними вправами, вдосконалювати свій стиль. Ще Т. Г. Шевченко писав у своєму знаменитому щоденнику, що «как инструмент виртуозу, как кисть живописцу, так литератору необходимо ежедневное упражнение пера». Не забуваймо про цю мудру пораду і сьогодні!

Якхось рецептів щодо писання для газети немає і не може бути, бо йдеться про суто творчу справу. Кожний написаний рядок — результат наполегливого творчого пошуку, якнайкращого вираження своїх думок. Літературна справа менш за все піддається нівелюванню, штампам, одноманітності. До того ж, матеріали різних жанрів вимагають і різного добору слів, відповідної побудови речень. Так, коротенька замітка буде побудована на фактах і повідомленнях без коментарів, і цим вона приверне увагу читачів. Кореспонденція вимагатиме аналізу і змаювання картин дійсності. Стаття вийде змістовною, якщо у ній пе-

реватимуть узагальнення і теоретичні положення. Для написання нарисів щедро використовуються художньо-публіцистичні прийоми. Фейлетона може написати лише той, хто добре озброєний сатиричними і гумористичними засобами.

Однак, маючи на увазі усі ці винятки, все ж звернемо увагу на окремі загальні положення. Насамперед, слід мати на увазі, що газетна мова вимагає граничної виразності, чіткості, ясності і яскравості. Щоб досягти цього слід будувати речення короткі і лаконічні. Доводиться на цьому заострювати увагу кореспондентів тому, що вони часто у своїх дописах тяжіють до довгих речень з прикметниковими і дієприкметниковими зворотами, що ускладнюють сприйняття тексту. Відтак народжуються й штампи, яким не місце на газетних сторінках. На зразок того, що «виконуючи взяті соціалістичні зобов'язання, колектив домогся нових успіхів», «звертаючись до присутніх, промовець сказав», «відзначаючи ювілей», «використовуючи наявні резерви», «спрямовуючи колектив на нові успіхи, партійна організація розгорнула масову роботу» та багато інших, які до того ж містять у собі стилістичні незграбності. Щасливим винятком з цього ряду штампів можуть бути лише початки інформаційних заміток у кілька рядків типу «вчора відбулося», «сьогодні вранці нас повідомили», «інтерв'ю дає», «бесіду веде» тощо. Взагалі, добрий початок — всьому творчій голові. Тому, не шкода часу, витраченого на пошуки оригінального початку. Особливо у матеріалах таких жанрів, як кореспонденція, нарис, фейлетон і стаття.

Очевидно, не від широкого мовного діапазону окремі громадські кореспонденти часто у своїх матеріалах вживають одні й ті ж слова, не знаходячи для них синонімів, тобто близьких за значенням, але різних за звучанням, що збагачують зміст. Часто використовуються такі слова, як робота, питання, організувати, слід, необхідно, варто, треба та інші. Звичайно, без них важко обійтися, але неприпустимо зловживати ними і користуватися недоречно. В одній кореспонденції читача при підготовці рукопису до друку на трьох сторінках машинописного тексту нарахували близько двадцяти слів «робота»! Інший автор кілька разів у своїй статті «розгортав змагання» і «організовував роботу».

Деякі робіськори ніяк не можуть обійтися без настановчого, директивного тону, а тому рядки їх кореспонденцій рясніють словами «слід», «необхідно», «потрібно», «вжити рішучих заходів» тощо. До речі, який стиль викладу думок в кореспонденції, такий і авторський тон. Якщо слова лягають на ґрунт доброзичливості, аргументованості, переконливості і логічності, то такий виступ завжди сприймається з інтересом і є свідченням високої культури письма. Прагнути до такого стилю — справа честі кожного кореспондента радянської преси. Для прикладу наведемо знаменитий виступ сількора Героя Соціалістичної Праці Олександра Гіталова «Дума про хліб», що своїм глибоким змістом і зворушливим тоном викликав широкий резонанс серед мільйонів радянських людей, а тому був відзначений високою журналістською премією імені Ярослава Галана.

Трапляється й так, що поза-

штатні автори допускають неправильне вживання окремих слів. Пишуть, наприклад, міроприємства замість заходи, приймають участь замість брати участь, опрелілення замість визначення, співставлення замість зіставлення, стосунки замість відносини, повістка денна замість порядок денний, любий замість перший-ліпший та інші. Такі огріхи виникають в результаті неправильного калькування російських відповідників або ж не уважного ставлення до рідної української мови. Не кажемо вже про кричущі мовні неохайності, що допускаються деякими авторами в їх рукописах чи то внаслідок неохайності, чи то від незнання елементарних правил словосполучення і граматично-синтаксичних норм. Ось одне свідчення такого стилю, взятого з рукопису позаштатного кореспондента: «У нас в гуртожитку немає света, тому, що не горять лампочки, а комендант не приймає заходів, щоб поправити становище». Грамотний автор написав би так: «У нашому гуртожитку немає світла, — зіпсувалися всі лампочки, а замінити їх нікому. Коменданта будинку це не турбує, він не вживає ніяких заходів, щоб виправити становище». Можливі й інші варіанти цього речення, але в усіх випадках неприпустимі порушення елементарних мовних норм.

Особливої уваги заслуговує написання різних імен, назв, і термінів. Ретельно перевіряйте прізвища, імена та по батькові людей, про яких пишете. Назви установ не можна перекручувати, при цьому слід уникати малозрозумілих складноскорочень, слів на зразок УІННДІ або ЦБЛКА. Дуже обережно слід ставитись до вживання іноземних слів. Іноді ними так насичені рукописи, що губиться рідна мова. При цитуванні важливих документів або чужих творів слід посилатись на джерело, не допускаючи довільного перекладу, що може привести до спотворення тексту. Поменше суто науково-технічних термінів, цифр і показників, якщо це не викликано самим характером матеріалу (наприклад, стаття на економічну тему). Побільше живого слова, наснаженого роздумами, фактами, прикладами, висловлюваннями персонажів, про яких йдеться, своїми ставленнями до баченого — і тоді ваш виступ зворушить серця читачів, залишить у них певний слід, або стане приводом для вжиття конкретних заходів.

Сказане, звичайно, не вичерпує усього того, що стосується мови і стилю газетного виступу, який належить перу громадського кореспондента.

Досконалість рукопису може бути досягнута лише завдяки наполегливій роботі над текстом. Заради цього варто написане не раз передрукувати і кожного разу уважно вчитуватись у викладені рядки і вносити правки, що сприяли б дальшому збагаченню змісту, мови і стилю. І лише тоді поставити під матеріалом свій підпис і дату, а вже потім його відправити в редакцію. А цікавий і змістовний виступ, до того ж, виконаний на належному творчому і мовно-стилістичному рівні, не залежить від того, він швидко знайде собі дорогу на газетні сторінки і відтак допоможе друкованому органу виконати свою агітаційно-пропагандистську і організаторську роль.

Г. ВАРТАНОВ,
доцент.

Від редакції: завершуючи публікацію бесід на допомогу активістам преси, ми маємо намір продовжити діяльність «Заочної школи громадського кореспондента». В якій формі? Якраз про це і хотілося б почути вашу думку, шановні дописувачі.

Нам повідомляють

ОГЛЯД СТІННІВОН

У приміщенні Запорізького будинку культури відбувся огляд стінних газет, проведений обласним відділом УТОГ. Крім стіннівок на огляді були представлені і сатиричні випуски, що гостро критикують прогульників, любителів «зеленого змія», хуліганів та інші негативні явища, які ще зустрічаються в нашому житті.

Огляд показав, що більшість стіннівок поглибили свій зміст, розширили тематику матеріалів. Разом з тим, виявив і недоліки в роботі редакційних колегій. Так, поверхово висвітлює життя трудового колективу і нерегулярно ви-

ходить стіннівка Запорізького УВП. Недостатньо висвітлює життя мешканців стіннівка гуртожитку учбово-виробничого підприємства.

Кращими визнано стінні газети Запорізького будинку культури «За культуру глухих» редактор Л. І. Фролова), а також Мелітопольського культзакладу УТОГ і гуртожитку Запорізького УВП.

Редколегія стіннівки «За культуру глухих» вирішила передати досвід роботи над номером газети товаришам з учбово-виробничого підприємства.

С. МОРДУШЕНКО.

ПЕРІОДИЧНІ ВИДАННЯ—КОЖНОМУ

Починаючи з червня місяця 1976 року, на Полтавському УВП-1 розпочалася передплата на газети та журнали 1977 року. Задовольнити потреби передплатників, не залишити без уваги кожного працюючого — таке завдання поставило партійне бюро перед відповідальними за цю справу. Добре попрацювали громадські розповсюдженці преси О. Ігнат'єва, В. Лукашук, М. Кулько, Н. Солодовник, К. Хижиний.

План по розповсюдженню преси виконано. Всього передплачено 1036 екземплярів газет і журналів.

Вчасно розпочата передплата дала можливість задовольнити запити кожного на періодичну пресу.

Газету «Наше життя» передплатив кожен другий працівник підприємства.

З. НАРІЖНА.

У Черкасах відбувся третій тур Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльної творчості трудящих першої зони в якому взяли участь аматори сцени п'яти областей України.

На знімку: сцена з вистави «День рік годує» за п'єсою М. Савченка у постановці драматичного колективу Черкаського обласного Будинку культури.

Фото М. ГОРИДЬКА.

НОВИЙ ЧЕРВОНИЙ КУТОК

Нещодавно відбулося відкриття нового червоного кутка на Єнакієвському учбово-виробничому підприємстві. На свято зібрались робітники, службовці, вчителі, учні виробничого навчання.

Під звуки маршу розрізають червону стрічку. До червоного кутка заходять директор УВП В. І. Колосов, голова Донецького облвідділу УТОГ М. В. Калинин, передовики виробництва, всі присутні.

У своєму виступі В. І. Колосов подякував будівельникам, робітникам і службовцям підприємства за те, що вони добре попрацювали і гарно оформили червоний куток. Адміністрація, партійна і

профспілкова організації УВП, сказав він, й надалі будуть піклуватися про глухих трудівників. Мині небагато часу і до ладу стане нова ідалія підприємства.

За досягнуті успіхи в раціоналізаторській і винахідницькій діяльності голова облвідділу УТОГ М. В. Калинин вручив В. П. Фернову медаль.

За виконання соціалістичних зобов'язань Почесними грамотами нагороджено С. І. Храмцову, В. А. Шляхову, Н. І. Усачову, Л. І. Синельникову та інших.

Потім відбувся концерт художньої самодіяльності. Вечір завершився танцями та іграми.

М. МИХАЙЛОВА.

Донецька обл.

ДРУГА ГРУПА АВТОЛЮБИТЕЛІВ

Шістнадцять чоловік закінчили цього року курси автолюбів при обласному комітеті ДТСААФ, організовані Чернівецьким облвідділом УТОГ.

Серед тих, що сіли за кермо власних «Жигулів», передовики виробництва — столяр Чернівецького меблевого комбінату В. Настасійчук, Ф. Марчук, вчитель спеціалізованої школи для глухих дітей С. Комісаров, столяр деревообробного комбінату Г. Ге-

расим та слюсар виробничого об'єднання «Металіст» М. Леснік.

Тепер обласний відділ УТОГ набирає другу групу автолюбів. Бажання вчитися на курсах виявили ще 30 чоловік.

Г. ВЛАСОВ.

м. Чернівці.

Редактор П. БУЛАТОВ.